

23/7

Toppmötet

Regeringsuttalanden i det engelska underhuset och meddelanden från Washington tyder snarast på att västmakternas regeringar är redo att gå med på ett toppmöte. Detta innebär emellertid inte att de godtagit det ryska förslaget. Det toppmöte som man tänker sig skall äga rum först om några veckor och enligt utrikesminister Lloyds karaktäristik vara ett slags "specialsession med säkerhetsrådet", det skall alltså äga rum i FN:s regi och snarast framstå som en fortsättning och utvidgning av FN:s verksamhet. Formellt är detta uppenbarligen en egen domlig utväg. FN:s säkerhetsråd fungerar redan och är sedan en vecka sysselsatt med att söka finna en lösning av den aktuella konflikten; en sådan lösning genom ett internationellt ingripande skulle redan ha vunnits om Ryssland inte inlagt sitt veto vid två skilda tillfällen. Hur den ifrågasatta "specialsessionen" skulle gestaltas är svårt att förstå; man frågar sig om Nehru skulle inträda som tillfällig medlem av rådet medan de sju stater i rådet som inte omfattas av Chrustjews inbjudan skulle provisoriskt träda tillbaka.

I sin obestämdhet har emellertid förslaget tydliga propagandistiska förtjänster. Det innebär ett tillmötesgående gentemot Chrustjev men tillika en nedtoning och avdramatisering av dennes förslag. Chrustjews hänvändelse i lördags avsåg tydligen att presentera den ryske diktatorn som räddaren ur ett katastrofält läge och att

på detta sätt vinna den världsoption som bär den välvilliga slapphetens drag. Redan genom att mötet uppskjutes, genom att Rysslands verkliga politik avslöjas under de pågående förhandlingarna i säkerhetsrådet, genom att den ilska fräckheten i Chrustjews inbjudningskrivelser blir allmänt känd, försvagas propagandaverkan av den sensationella ryska aktionen. Ännu mera blir detta fallet om Chrustjev inbjudes att ta del i en under mera konventionella former i FN:s regi anordnad konferens. Den groteska bild av Chrustjev som världsfrälsare som antagligen uppstod i miljoner enkla sinnen i lördags kan inte tåla den belysning som tiden, debatten och förhandlingarna medför. Redan nu torde den lätttröliga opinionen ha förändrats, och de änglavingar som man plötsligt såg växa ut på den ryske tyrannen har fallit till marken efter några dagars tillfälle till återhämtning och reflexion.